رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رِسَالَتَانِ مُوجَزَتَانِ فِي الزَّكَاةِ وَالصِّيَامِ | تايلندي | ไทย

บทความสั้น 2 เรื่อง ว่าด้วยซะกาตและการถือศีลอด

ชัยค์
อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ
เราะหิมะฮุลลอฮ์

رِسَالَتَانِ مُوجَزَتَانِ فِي الزَّكَاةِ وَالصِّيَامِ

บทความสั้น 2 เรื่อง
ว่าด้วยซะกาตและการถือศีลอด

سَمَاحَةُ الشَّيْخ

عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ

رَحِمَهُ اللَّهُ

ซัยค์

อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

เราะหิมะฮุลลอฮ์

بِسْمِ اللهِ الرَّحمَنِ الرَّحِيمِ

บทความสั้น 2 เรื่อง
ว่าด้วยซะกาตและการถือศีลอด
บทความที่ : 1
ว่าด้วยประเด็นสำคัญเกี่ยวกับซะกาต

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงปรานีเสมอ

มวลการสรรเสริญที่สมบูรณ์ยิ่งเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว ขอพรอันประเสริฐและความศานติจงมีแด่มุหัมมัด ผู้ซึ่งไม่มีศาสนทูตใดหลังจากท่าน และแด่ประชาชาติ ตลอดจนบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน :

แท้จริงสิ่งที่กระตุ้นให้เขียนถ้อยคำนี้ขึ้นมา ก็เพื่อเป็นการตักเตือนและให้คำแนะนำเกี่ยวกับข้อบังคับเรื่องซะกาต ซึ่งมุสลิมจำนวนมากได้ละเลย จนไม่จ่ายซะกาตอย่างถูกต้องตามหลักศาสนา ทั้งๆ ที่มันเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างใหญ่หลวง และเป็นหนึ่งในหลักการอิสลามห้าประการ ซึ่งโครงสร้างของอิสลามจะตั้งมั่นอยู่ไม่ได้หากปราศจากหลักการนี้ ดังที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

«بُنِيَ الإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ البَيْتِ».

“อิสลามนั้นถูกสร้างบนหลักการห้าประการนั่นคือ การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ และมุหัมมัดนั้นคือเราะสูลของอัลลอฮ์ การดำรงไ

ว้ซึ่งการละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน และการประกอบพิธีห้จญ์ ณ บัยติลลาฮ์"[1], หะดีษบทนี้เป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าถูกต้อง

การบัญญัติซะกาตให้กับมุสลิมนั้น คือหนึ่งในความดีงามอันประจักษ์ชัดที่สุดของอิสลาม และเป็นการเอาใจใส่ในกิจการของผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม ทั้งนี้เนื่องด้วยคุณประโยชน์อันมากมาย และความต้องการอย่างยิ่งยวดของบรรดาผู้ยากจนมุสลิมที่มีต่อซะกาต

ดังนั้น ส่วนหนึ่งจากประโยชน์ของมันคือ การกระชับสายใยแห่งความรักใคร่ระหว่างคนรวยและคนจน เพราะโดยธรรมชาติแล้วจิตใจของมนุษย์ย่อมรักผู้ที่ทำดีต่อตน

การชำระและขัดเกลาจิตใจให้บริสุทธิ์ และการออกห่างจากคุณลักษณะของความขี้หวงและความตระหนี่ ดังที่อัลกุรอานอันทรงเกียรติได้ชี้ถึงความหมายนี้ในดำรัสของพระองค์ ตะอาลา ที่ว่า:

﴿خُذۡ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡ صَدَقَةٗ تُطَهِّرُهُمۡ وَتُزَكِّيهِم بِهَا...﴾

"(โอ้ มุฮัมหมัด) เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สมบัติของพวกเขาเป็นทาน เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์ และขัดเกลาพวกเขาโดยนัยแห่งการบริจาคนั้น...".

(สูเราะฮ์ อัต-เตาบะฮ์ : 103)

การฝึกฝนมุสลิมให้มีคุณลักษณะของความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเอื้ออาทร และความเมตตาต่อผู้ที่ขัดสน

[1] บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ (8) และมุสลิม (16)

การนำมาซึ่งความจำเริญ การเพิ่ม และการทดแทนจากอัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿...وَمَآ أَنفَقۡتُم مِّن شَيۡءٖ فَهُوَ يُخۡلِفُهُۥۖ وَهُوَ خَيۡرُ ٱلرَّٰزِقِينَ﴾

"และสิ่งใดที่พวกเจ้าบริจาคไปพระองค์จะทรงทดแทนมัน และพระองค์นั้นทรงเป็นผู้ดีเลิศแห่งบรรดาผู้ประทานปัจจัยยังชีพ". (สูเราะฮ์ สะบะอ์ : 39) และคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ในหะดีษที่ถูกต้อง ที่ว่า: อัลลอฮ์ตรัสว่า:

«يَا ابْنَ آدَمَ أَنْفِقْ نُنْفِقْ عَلَيْكَ...».

"โอ้ลูกหลานอาดัมเอ่ย จงใช้จ่ายในหนทางของเราเถิด แล้วเราจะให้ปัจจัยยังชีพแก่เจ้า..."[1], และประโยชน์อื่น ๆ อีกมากมาย

และได้มีสัญญาอันน่ากลัวสำหรับผู้ที่ตระหนี่ไม่จ่ายซะกาต หรือบกพร่องในการจ่ายมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿...وَٱلَّذِينَ يَكۡنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلۡفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرۡهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٖ ٣٤ يَوۡمَ يُحۡمَىٰ عَلَيۡهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكۡوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمۡ وَجُنُوبُهُمۡ وَظُهُورُهُمۡۖ هَٰذَا مَا كَنَزۡتُمۡ لِأَنفُسِكُمۡ فَذُوقُواْ مَا كُنتُمۡ تَكۡنِزُونَ ٣٥﴾

"และบรรดาผู้ที่สะสมทองและเงินโดยมิได้บริจาคในทางของอัลลอฮ์ ดังนั้น จงแจ้งข่าวให้พวกเขา ถึงการลงโทษอันแสนเจ็บปวด

วันที่ (ทองคำ เงิน และทรัพย์สิน) จะถูกเผาในไฟแห่งนรกญะฮันนัม จากนั้นหน้าผากของพวกเขา สีข้างของพวกเขา แ

[1] บันทึกโดย มุสลิม (993)

ละหลังของพวกเขาจะถูกนาบด้วยมัน (โดยมีการกล่าวแก่พวกเขาว่า) "นี้แหละคือสิ่งที่พวกเจ้าได้สะสมไว้เพื่อตัวของพวกเจ้าเอง ดังนั้นจงลิ้มรส (แห่งการลงโทษ) จากสิ่งที่พวกเจ้าสะสมไว้เถิด". (สูเราะฮ์ อัตเตาบะฮ์ : 34-35) ดังนั้น ทรัพย์สินทุกชนิดที่ไม่มีการจ่ายซะกาต มันคือสมบัติที่ถูกเก็บสะสมไว้ ซึ่งเจ้าของจะถูกลงโทษด้วยทรัพย์สินนั้นในวันกิยามะฮ์ ดังที่มีระบุไว้ในหะดีษที่เศาะฮีห์จากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าท่านได้กล่าวว่า:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ القِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ؛ فَأُحْمِيَ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ العِبَادِ، فَيُرَى سَبِيلَهُ: إِمَّا إِلَى الجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ».

"ไม่มีเจ้าของทองและเจ้าของเงินคนใดที่ไม่ยอมจ่ายสิทธิของมัน(จ่ายซะกาต) เว้นแต่ในวันกิยามะฮ์จะมีแท่นหลายแท่นทำจากไฟนรก ถูกทำขึ้นสำหรับเขา แล้วมันจะถูกเผาให้ร้อนในไฟนรกญะฮันนัม แล้วถูกนำมานาบที่สีข้างของเขา หน้าผากของเขา และหลังของเขา ทุกครั้งที่มันเย็นลง มันจะถูกนำมาทำให้ร้อนซ้ำแก่เขาอีก ในวันหนึ่งที่ความยาวนานของมันเท่ากับห้าหมื่นปี จนกระทั่งการพิพากษาระหว่างปวงบ่าวได้เสร็จสิ้นลง เขาจึงจะได้เห็นเส้นทางของเขา ว่าจะไปสู่สวรรค์หรือไม่ก็ไปยังนรก".[1]

[1] บันทึกโดย มุสลิม (987)

จากนั้นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวถึงเจ้าของอูฐ วัว และแกะที่ไม่จ่ายซะกาต และได้บอกว่าเขาจะถูกลงโทษด้วยสัตว์เหล่านั้นในวันฟื้นคืนชีพ

มีหะดีษที่ถูกต้องจากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ท่านกล่าวว่า:

«مَنْ آتَاهُ اللهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مُثِّلَ لَهُ شُجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَبِيبَتَانِ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ القِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِلِهْزِمَتَيْهِ (يَعْنِي شِدْقَيْهِ)، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالُكَ، أَنَا كَنْزُكَ»، ثُمَّ تَلَا النَّبِيُّ ﷺ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ هُوَ خَيْرًا لَّهُمۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِۦ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِۗ...﴾

"ผู้ใดที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานทรัพย์สินให้แก่เขา แต่เขากลับไม่จ่ายซะกาตของมัน ทรัพย์สินนั้นจะถูกจำแลงให้แก่เขาเป็นรูปงูพิษตัวผู้หัวล้านซึ่งมีจุดดำสองจุดอยู่เหนือตาของมัน มันจะมาคล้องคอของเขาในวันกิยามะฮ์ หลังจากนั้นมันจะงับที่กระพุ้งแก้มทั้งสองของเขา (หมายถึง ที่มุมปากทั้งสอง) แล้วมันก็จะกล่าวว่า 'ฉันคือทรัพย์สินของเจ้า ฉันคือขุมทรัพย์ของเจ้า'» หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ ได้ทรงอ่านดำรัสของอัลลอฮ์ตะอาลาที่ว่า: ﴿และบรรดาผู้ที่ตระหนี่ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาจากความโปรดปรานของพระองค์นั้น อย่าได้คิดว่ามันเป็นการดีสำหรับพวกเขา หากแต่มันเป็นสิ่งชั่วร้ายสำหรับพวกเขา ซึ่งพวกเขาจะถูกคล้องสิ่งที่พวกเขาได้ตระหนี่มันไว้ในวันกิยามะฮ์...﴾". (สูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 180)[1]

[1] บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ (1338)

และซะกาตจำเป็นต้องจ่ายในทรัพย์สินสี่ประเภทคือ: สิ่งที่ไ
ด้งอกเงยมาจากดิน อันได้แก่ ธัญพืชและผลไม้, ปศุสัตว์ที่เลี้ย
งปล่อย, ทองคำและเงิน, และสินค้าเพื่อการค้า

และสำหรับทรัพย์สินทั้งสี่ประเภทนี้แต่ละประเภทมีพิกัดที่ถู
กกำหนดไว้ โดยไม่ต้องจ่ายซะกาตสำหรับจำนวนที่ไม่ถึงพิกั
ด พิกัดของธัญพืชและผลไม้คือ ห้าวะสัก และหนึ่งวะสักเท่ากั
บหกสิบทะนานด้วยทะนานของท่านนบี ﷺ ซึ่งสำหรับอินทผล
ัม องุ่นแห้ง ข้าวสาลี ข้าว ข้าวบาร์เลย์ และอื่นๆ ที่คล้ายกันนั้น
เท่ากับสามร้อยทะนานด้วยทะนานของท่านนบี ﷺ และหนึ่งทะ
นานนั้นเท่ากับสี่อุ้งมือของชายที่มีรูปร่างปานกลางเมื่อสองมื
อของเขาเต็ม

สำหรับพืชผลที่รดน้ำโดยไม่มีค่าใช้จ่าย เช่น ใช้น้ำฝน น้ำ
จากแม่น้ำ และน้ำจากตาน้ำ เป็นต้น ให้จ่ายซะกาต 10%

ส่วนพืชผลที่รดน้ำโดยมีค่าใช้จ่ายและภาระต้นทุน เช่น ก
ารใช้สัตว์วิดน้ำ หรือเครื่องจักรที่ใช้สูบน้ำขึ้นมา เป็นต้น ให้จ่
ายซะกาต 5% ดังที่มีหะดีษเศาะฮีห์ยืนยันไว้จากท่านเราะสูลุล
ลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ส่วนพิกัด (นิศอบ) ของปศุสัตว์ที่เลี้ยงปล่อย อันได้แก่ อูฐ
วัว และแพะนั้น มีรายละเอียดที่ถูกชี้แจงไว้ในบรรดาหะดีษที่เศ
าะฮีหฺจากท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และ
สำหรับผู้ที่ปรารถนาจะทราบถึงเรื่องดังกล่าวก็สามารถสอบถ
ามบรรดาผู้รู้ได้ และหากมิใช่เพราะเจตนาที่จะกล่าวโดยสรุปแ
ล้ว เราก็คงจะกล่าวถึงมันเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสมบูรณ์

ส่วนพิกัด (นิศอบ) ของเงินคือหนึ่งร้อยสี่สิบมิษกอล และเที
ยบเท่าเงินริยาลของซาอุดีอาระเบียได้ห้าสิบหกริยาล

พิกัด (นิศอบ) ของทองคำคือ 20 มิษกอล ซึ่งเทียบเท่ากับ 11 และ 3/7 ญินีฮฺซาอุดี หรือ 92 กรัม และจำเป็นต้องจ่ายซะกาต 2.5% จากทั้งสอง (ทองคำและเงิน) สำหรับผู้ที่ครอบครองครบพิกัดจากอย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างและครบรอบปี

และกำไรนั้นเป็นผลพวงของต้นทุน จึงไม่จำเป็นต้องเริ่มนับรอบปีใหม่ เช่นเดียวกับผลผลิตจากปศุสัตว์ที่เป็นผลพวงมาจากต้นทุนของมัน จึงไม่จำเป็นต้องเริ่มนับรอบปีใหม่หากต้นทุนนั้นมีปริมาณครบพิกัด

ธนบัตรที่ผู้คนใช้ทำธุรกรรมกันในปัจจุบันมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับทองคำและเงิน ไม่ว่าจะถูกเรียกว่าดิรฮัม ดีนาร์ ดอลลาร์ หรือชื่ออื่นใดก็ตาม เมื่อมีราคาเทียบเท่าพิกัดของเงินหรือทองคำและครบรอบปี ก็จำเป็นต้องจ่ายซะกาต

เครื่องประดับของสตรีที่ทำจากทองคำหรือเงินนั้นมีหลักเกณฑ์เช่นเดียวกับเงินตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงปริมาณพิกัดและครบรอบปี ก็จำเป็นต้องจ่ายซะกาต แม้ว่าเครื่องประดับนั้นจะถูกเตรียมไว้เพื่อสวมใส่หรือเพื่อให้ยืมก็ตาม ตามทัศนะที่ถูกต้องที่สุดของบรรดานักวิชาการ เนื่องด้วยความครอบคลุมจากคำกล่าวของท่านนบี ﷺ:

«مَا مِنْ صَاحِبِ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي زَكَاتَهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمُ القِيَامَةِ صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ».

"ไม่มีเจ้าของทองหรือเงินคนใดที่ไม่ยอมจ่ายซะกาตของมัน เว้นแต่ในวันกิยามะฮ์จะมีแท่นหลายแท่นทำจากไฟนรก ถูกทำขึ้นสำหรับเขา".[1] จนจบหะดีษดังกล่าว

และหลักฐานจากท่านนบี ﷺ ว่าท่านได้เห็นกำไลทองคำสองวงที่มือของหญิงคนหนึ่ง ท่านเลยกล่าวว่า:

«أَتُعْطِينَ زَكَاةَ هَذَا؟». قَالَتْ: لَا. قَالَ: «أَيَسُرُّكِ أَنْ يُسَوِّرَكِ اللهُ بِهِمَا يَوْمَ القِيَامَةِ سِوَارَيْنِ مِنْ نَارٍ!». فَأَلْقَتْهُمَا، وَقَالَتْ: «هُمَا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ».

"เธอได้จ่ายซะกาตสำหรับสิ่งนี้หรือไม่?" นางกล่าวว่า "ไม่" ท่านกล่าวว่า "เธอจะพอใจไหม หากอัลลอฮ์จะทรงสวมกำไลสองวงที่ทำจากไฟนรกให้แก่เธอในวันปรโลก!" นางจึงโยนมันทั้งสองทิ้งไป และกล่าวว่า "มันทั้งสองเป็นของอัลลอฮ์และเป็นของท่านเราะสูลของพระองค์".[2]

มีรายงานยืนยันจากอุมมุ สะละมะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ว่านางเคยสวมใส่เครื่องประดับทองคำ นางจึงได้ถามว่า โอ้ ท่านเราะสูลุลลอฮ์ สิ่งนี้ถือเป็นกันซ์หรือไม่? ท่านจึงกล่าวว่า:

«مَا بَلَغَ أَنْ يُزَكَّى فَزُكِّيَ فَلَيْسَ بِكَنْزٍ».

"ทรัพย์สินใดที่ถึงเกณฑ์ต้องชำระซะกาต และได้ถูกชำระแล้ว ก็ไม่ถือเป็นทรัพย์สินที่กักตุน".[3] พร้อมด้วยหะดีษอื่น ๆ ในความหมายนี้

ส่วนสินทรัพย์เพื่อการค้าซึ่งเป็นสินค้าที่เตรียมไว้เพื่อขายนั้น ให้ประเมินมูลค่าเมื่อสิ้นปีและจ่ายซะกาตในอัตรา 2.5% จ

---

[1] บันทึกโดย มุสลิม (987)

[2] บันทึกโดยอบูดาวูด (1563) และอันนะซาอีย์ (2270) ด้วยสายรายงานหะซัน

[3] บันทึกโดย อบูดาวูด (1564)

ากมูลค่าของมัน ไม่ว่ามูลค่าของมันจะเท่ากับราคาซื้อขาย มากกว่า หรือน้อยกว่าก็ตาม ตามหะดีษของท่านสะมุเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ ที่กล่าวว่า:

«كَانَ رَسُولُ اللهِ ﷺ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نُعِدُّهُ لِلْبَيْعِ».

"ท่านนบี ﷺ เคยสั่งใช้ให้พวกเราออกเศาะดะเกาะฮ์ (บริจาคทาน) จากสินค้าที่เราเตรียมไว้เพื่อการค้า"[1].

และยังรวมถึงที่ดิน อาคาร รถยนต์ เครื่องสูบน้ำ และสินค้าประเภทอื่นๆ ที่มีไว้เพื่อการค้าขาย

ส่วนอาคารที่มีไว้เพื่อให้เช่าไม่ใช่เพื่อการขายนั้น จะต้องจ่ายซะกาตจากค่าเช่าเมื่อครบรอบปี ส่วนตัวอาคารเองไม่ต้องจ่ายซะกาต เนื่องจากไม่ได้มีไว้เพื่อการขาย เช่นเดียวกันกับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถรับจ้างก็ไม่ต้องจ่ายซะกาตหากไม่ได้มีไว้เพื่อการขาย หากแต่เจ้าของซื้อมันมาเพื่อใช้งาน

และเมื่อเจ้าของรถรับจ้างหรือบุคคลอื่นมีเงินสะสมจนครบพิกัด ก็จำเป็นที่เขาจะต้องจ่ายซะกาตเมื่อครบรอบปี ไม่ว่าเขาจะเตรียมเงินนั้นไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย เพื่อการแต่งงาน เพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ เพื่อชำระหนี้ หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นใดก็ตาม เนื่องจากหลักฐานชะรีอะฮ์โดยรวมที่บ่งชี้ถึงความจำเป็นของการจ่ายซะกาตในกรณีเช่นนี้

และทัศนะที่ถูกต้องของบรรดานักวิชาการคือ หนี้สินไม่เป็นอุปสรรคต่อการจ่ายซะกาตตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

และเช่นเดียวกัน ทรัพย์สินของเด็กกำพร้าและคนบ้า ตามทัศนะของนักวิชาการส่วนใหญ่ จำเป็นต้องจ่ายซะกาต หากถึ

[1] บันทึกโดย อบูดาวูด (1562)

งพิกัด (นิศอบ) และครบรอบปี และผู้ปกครองของพวกเขามีหน้าที่ต้องจ่ายซะกาตโดยตั้งเจตนาแทนพวกเขาเมื่อครบรอบปี ด้วยหลักฐานที่ครอบคลุม ดังเช่นคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ในหะดีษของมุอาซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เมื่อท่านได้ส่งเขาไปยังชาวเยเมนว่า :

«إِنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ، وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ».

"แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติทานบังคับในทรัพย์สินของพวกเขา โดยให้เก็บจากบรรดาคนมั่งมีของพวกเขา และนำไปมอบคืนให้แก่บรรดาคนยากจนของพวกเขา".[1]

และซะกาตนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ไม่อนุญาตให้มีความลำเอียงในการมอบซะกาตแก่ผู้ที่ไม่มีสิทธิ์ได้รับ และไม่ใช่เพื่อที่มนุษย์จะใช้ซะกาตในการแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือปัดเป่าความเดือดร้อน และไม่ใช่เพื่อใช้ซะกาตในการปกป้องทรัพย์สินของตน หรือเพื่อปัดเป่าคำตำหนิให้พ้นจากตัว แต่จำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องจ่ายซะกาตของเขาให้แก่ผู้มีสิทธิ์ได้รับ เนื่องจากพวกเขาคือผู้ที่มีสิทธิ์ในซะกาตนั้น ไม่ใช่เพื่อจุดประสงค์อื่นใด ด้วยความเต็มใจและความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ในการกระทำดังกล่าว เพื่อที่เขาจะพ้นจากภาระรับผิดชอบ และสมควรได้รับผลตอบแทนอันใหญ่หลวงและการทดแทนจากพระองค์

[1] บันทึกโดย อัลบุคอรีย์ (1395) และมุสลิม (19)

โดยที่อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา ได้ทรงชี้แจงไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ถึงประเภทของผู้มีสิทธิรับซะกาต ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่า :

﴿إِنَّمَا ٱلصَّدَقَٰتُ لِلۡفُقَرَآءِ وَٱلۡمَسَٰكِينِ وَٱلۡعَٰمِلِينَ عَلَيۡهَا وَٱلۡمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمۡ وَفِي ٱلرِّقَابِ وَٱلۡغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱبۡنِ ٱلسَّبِيلِۖ فَرِيضَةٗ مِّنَ ٱللَّهِۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٦٠﴾

"แท้จริงทานทั้งหลายนั้นมีไว้สำหรับคนยากจน และคนขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่รวบรวมมัน และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาโน้มไปทาง (อิสลาม) และสำหรับทาสที่ต้องการปลดปล่อยตัวเอง และบรรดาผู้เป็นหนี้ และเพื่อการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง ทั้งนี้เป็นบทบัญญัติที่มาจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ". (สูเราะฮ์ อัต-เตาบะฮ์ : 60)

การที่โองการอันทรงเกียรตินี้ได้ถูกจบลงด้วยสองพระนามอันยิ่งใหญ่นี้ ถือเป็นการตักเตือนจากอัลลอฮ์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์แก่ปวงบ่าวของพระองค์ ว่าแท้จริงพระองค์ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์คือผู้ทรงรอบรู้ถึงสภาพการณ์ของปวงบ่าวของพระองค์ ว่าใครในหมู่พวกเขาที่สมควรได้รับเศาะดะเกาะฮ์และใครที่ไม่สมควรได้รับ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณในการบัญญัติและการกำหนดของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงวางสิ่งใด เว้นแต่ในตำแหน่งที่เหมาะสมกับมัน ถึงแม้ว่าความลับบางประการแห่งปรีชาญาณของพระองค์จะถูกซ่อนเร้นจากมนุษย์บางคนก็ตาม เพื่อให้ปวงบ่าวเกิดความมั่นใจต่อบทบัญญัติของพระองค์ และยอมจำนนต่อการตัดสินของพระองค์

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดประทานความสำเร็จแก่เราและบรรดามุสลิมในการมีความเข้าใจอันลึกซึ้งในศาสนาของพระองค์ และให้มีความสัจจริงในการปฏิบัติตนต่อพระองค์ และให้เร่งรีบแข่งขันกันไปสู่สิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย และให้ได้รับสวัสดิภาพพ้นจากสิ่งที่เป็นเหตุแห่งความกริ้วของพระองค์ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินและทรงใกล้ชิด

ขออัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและประทานความสันติแด่บ่าวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมุหัมมัด แด่ครอบครัวของท่านและอัครสาวกของท่าน

ประธานใหญ่ฝ่ายบริหารการวิจัยทางวิชาการ

การฟัตวา การเชิญชวน และการแนะแนว

ชัยค์: อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

***

บทความที่ : 2
ว่าด้วยประเด็นเกี่ยวกับความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการละหมาดในยามค่ำคืน
พร้อมกับการชี้แจงถึงบทบัญญัติสำคัญที่อาจจะยังคลุมเครือสำหรับบางคน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

จาก อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ บิน บาซ ถึงบรรดามุสลิมที่ได้พบเห็นสิ่งนี้ ขออัลลอฮ์ทรงนำฉันและพวกเขาให้ดำเนินตามแนวทางของบรรดาผู้ศรัทธา และขอพระองค์ทรงประทานความสำเร็จแก่ฉันและพวกเขาในการมีความเข้าใจในสุนนะฮฺและอัลกุรอานอย่างถ่องแท้ อามีน

ขอสันติสุข ความจำเริญและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงประสบแด่พวกท่าน

นี่เป็นคำตักเตือนโดยสังเขปเกี่ยวกับความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการทำอิบาดะฮ์ในยามค่ำคืน และความประเสริฐของการแข่งขันกันในการประกอบการงานที่ดีในเดือนนี้ พร้อมทั้งชี้แจงบทบัญญัติสำคัญที่บางคนอาจยังไม่ทราบ

มีหลักฐานยืนยันจากท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ว่าท่านเคยแจ้งข่าวดีแก่บรรดาสาวกของท่านถึงการมาถึงของเดือนเราะมะฎอน และท่าน ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม ได้บอกแก่พวกเขาว่าเป็นเดือนที่บรรดาประตูแห่งควา

มเมตตาและบรรดาประตูสวรรค์จะถูกเปิด บรรดาประตูแห่งญะฮันนัมจะถูกปิด และเหล่าชัยฏอนจะถูกล่ามโซ่ และท่านได้กล่าวว่า:

«إِذَا كَانَتْ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فُتِّحَتْ أَبْوَابُ الجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ، وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ. وَلِلَّهِ عُتَقَاءُ مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلَّ لَيْلَةٍ».

"เมื่อค่ำคืนแรกของเดือนเราะมะฎอนมาถึง บรรดาประตูสวรรค์จะถูกเปิด และจะไม่มีประตูใดที่ปิด และบรรดาประตูขุมนรกจะถูกปิดลง และจะไม่มีประตูใดที่ถูกเปิด และเหล่าชัยฏอนจะถูกมัดไว้ และจะมีผู้ประกาศก้องร้องเรียก: โอ้ ผู้แสวงหาความดีเอ๋ย จงมุ่งหน้ามาเถิด และโอ้ ผู้แสวงหาความชั่วเอ๋ย จงหยุดยั้งเสียเถิด และสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีบ่าวที่ถูกปลดปล่อยให้พ้นจากไฟนรก และสิ่งดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในทุกๆ คืน".

และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

«جَاءَكُمْ شَهْرُ رَمَضَانَ شَهْرُ بَرَكَةٍ يَغْشَاكُمُ اللهُ فِيهِ: فَيُنْزِلُ الرَّحْمَةَ وَيَحُطُّ الخَطَايَا، وَيَسْتَجِيبُ الدُّعَاءَ، يَنْظُرُ اللهُ إِلَى تَنَافُسِكُمْ فِيهِ فَيُبَاهِي بِكُمْ مَلَائِكَتَهُ؛ فَأَرُوا اللهَ مِنْ أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا؛ فَإِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ فِيهِ رَحْمَةَ اللهِ».

"เดือนรอมฎอนได้มายังพวกท่านแล้ว เป็นเดือนแห่งความจำเริญ ซึ่งอัลลอฮ์จะทรงประทานความโปรดปรานแก่พวกท่านในเดือนนี้ โดยจะทรงประทานความเมตตาลงมา จะทรงลบล้างความผิดบาปทั้งหลาย และจะทรงตอบรับการวิงวอนขอพร อัลลอฮ์จะทรงมองดูการแข่งขันกันทำความดีของพวกท่านในเดือนนี้ แล้วพระองค์จะทรงโอ้อวดพวกท่านต่อหน้าเหล่ามะ

ลาอิกะฮ์ของพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจงแสดงความดีงามจากตัวของพวกท่านให้อัลลอฮ์ได้เห็นเถิด เพราะแท้จริงแล้ว ผู้ที่อับโชคนั้นคือผู้ที่ไม่ได้รับความเมตตาของอัลลอฮ์ในเดือนนี้".

และท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ القَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

"ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา, และผู้ใดยืนละหมาดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา, และผู้ใดยืนละหมาดในค่ำคืนลัยละตุ้ลก็อดรฺด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา".

และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

«يَقُولُ اللهُ: كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ الحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ إِلَّا الصِّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ؛ تَرَكَ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ مِنْ أَجْلِي. لِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ، وَفَرْحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ. وَلَخُلُوفُ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللهِ مِنْ رِيحِ المِسْكِ».

"อัลลอฮ์ตรัสว่า: ทุกการงานของลูกหลานอาดัมจะถูกทวีคูณความดีงามให้สิบเท่าจนถึงเจ็ดร้อยเท่า ยกเว้นการถือศีลอด เพราะแท้จริงมันเป็นของฉัน และฉันจะตอบแทนมันเอง เขาได้ละทิ้งความใคร่ อาหาร และเครื่องดื่มของเขาเพื่อฉัน สำห

รับผู้ถือศีลอดนั้นมีความดีใจสองประการ: ความดีใจเมื่อเขาละศีลอด และความดีใจเมื่อเขาได้พบกับพระผู้อภิบาลของเขา และแท้จริงกลิ่นปากของผู้ถือศีลอด ณ ที่อัลลอฮ์นั้น มีกลิ่นหอมยิ่งกว่ากลิ่นของชะมด".

และหะดีษที่เกี่ยวกับเรื่องความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการยืนละหมาดในยามค่ำคืน และความประเสริฐของการถือศีลอดโดยทั่วไปนั้นมีมากมาย

ดังนั้น ผู้ศรัทธาจึงสมควรที่จะฉกฉวยโอกาสนี้ ซึ่งก็คือความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่เขาด้วยการได้มีชีวิตอยู่ถึงเดือนเราะมะฎอน โดยให้เขารีบเร่งสู่การภักดี ระวังจากความชั่วทั้งหลาย และพากเพียรในการปฏิบัติสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติแก่เขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการละหมาดห้าเวลา เพราะแท้จริงแล้วมันคือเสาหลักของอิสลาม และเป็นศาสนกิจบังคับที่ยิ่งใหญ่ที่สุดรองจากการกล่าวปฏิญาณตนทั้งสอง ดังนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมและมุสลิมะฮ์ทุกคนที่จะต้องรักษามันและปฏิบัติมันในเวลาของมันด้วยความนอบน้อมและสงบนิ่ง

และหนึ่งในข้อบังคับที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ชาย คือการละหมาดญะมาอะฮ์ที่มัสยิดของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงอนุมัติให้ถูกเทิดทูนและให้พระนามของพระองค์ถูกรำลึกในนั้น ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرۡكَعُواْ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ٤٣﴾

"และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงจ่ายซะกาต และจงรุกั๊วะร่วมกับผู้ที่รุกั๊วะทั้งหลาย".

(อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 43) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿حَٰفِظُواْ عَلَى ٱلصَّلَوَٰتِ وَٱلصَّلَوٰةِ ٱلۡوُسۡطَىٰ وَقُومُواْ لِلَّهِ قَٰنِتِينَ ٢٣٨﴾

"พวกเจ้าจงตระหนักต่อการละหมาดทั้งหลายเถิด และการละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง และพวกเจ้าจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์อย่างนอบน้อมเถิด". [อัลบะกอเราะฮ์ : 238] และพระองค์ ทรงตรัสว่า:

﴿قَدۡ أَفۡلَحَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ ١ ٱلَّذِينَ هُمۡ فِي صَلَاتِهِمۡ خَٰشِعُونَ ٢﴾

"บรรดาผู้ศรัทธาย่อมประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

พวกเขาคือบรรดาผู้ที่สงบสำรวมในการละหมาดของพวกเขา". (อัลมุอ์มินูน : 1-2) จนถึงคำตรัสของพระองค์ที่ว่า:

﴿وَٱلَّذِينَ هُمۡ عَلَىٰ صَلَوَٰتِهِمۡ يُحَافِظُونَ ٩ أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡوَٰرِثُونَ ١٠ ٱلَّذِينَ يَرِثُونَ ٱلۡفِرۡدَوۡسَ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ١١﴾

"และบรรดาผู้ที่รักษาการละหมาดของพวกเขา 9 พวกเขาเหล่านั้นคือผู้สืบทอด 10 ผู้ที่ได้รับสืบทอดสวนสวรรค์ฟิรดาวส์ พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล 11".

[อัล-มุอ์มินูน : 9-11] และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«العَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ».

"พันธสัญญาระหว่างเรากับพวกเขาคือการละหมาด ดังนั้นผู้ใดที่ละทิ้งการละหมาด แน่นอนว่าเขาได้ปฏิเสธแล้ว".

และศาสนกิจบังคับที่สำคัญที่สุดรองจากการละหมาดคือการจ่ายซะกาต ดังที่พระองค์ตรัสว่า:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ وَيُقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَيُؤۡتُواْ ٱلزَّكَوٰةَۚ وَذَٰلِكَ دِينُ ٱلۡقَيِّمَةِ ٥﴾

"และพวกเขามิได้ถูกบัญชาให้กระทำอื่นใดนอกจากเพื่อเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ในสภาพที่เป็นผู้มีเจตนาบริสุทธิ์ในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรงและดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม". (อัลบัยยินะฮ์ : 5) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

﴿وَأَقِيمُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُواْ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ لَعَلَّكُمۡ تُرۡحَمُونَ ٥٦﴾

"และพวกเจ้าจงดำรงการละหมาด จงจ่ายซะกาต และจงเชื่อฟังเราะซูล แน่นอนพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา".

[อันนูร : 56]

แท้จริงคัมภีร์ของอัลลอฮ์อันยิ่งใหญ่และซุนนะฮ์ของท่านเราะซูลผู้ทรงเกียรติของพระองค์ได้ระบุไว้ว่า ผู้ที่ไม่จ่ายซะกาต ทรัพย์สินของเขาจะถูกลงโทษด้วยทรัพย์สินนั้นในวันกิยามะฮ์

และเรื่องที่สำคัญที่สุดรองจากการละหมาดและการจ่ายซะกาตคือการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักการอิสลาม 5 ประการที่ถูกกล่าวไว้ในคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

«بُنِيَ الإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ، وَحَجِّ البَيْتِ».

"อิสลามนั้นถูกสร้างบนหลักการห้าประการนั่นคือ การปฏิญานตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีนอก

จากอัลลอฮ์ และมุห้มมัดนั้นคือเราะซูลของอัลลอฮ์ การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด การจ่ายซะกาต การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน และการประกอบพิธีห้จญ์ ณ บัยติลลาฮ์".

และเป็นหน้าที่ของมุสลิมที่จะต้องปกป้องการถือศีลอดและการยืนละหมาดของเขาจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม ทั้งในด้านคำพูดและการกระทำ เพราะเป้าหมายของการถือศีลอดคือการภักดีต่ออัลลอฮ์ การเทิดทูนขอบเขตของพระองค์ การต่อสู้กับอารมณ์ใฝ่ต่ำของตนเพื่อภักดีต่อพระผู้อภิบาล และการฝึกฝนจิตใจให้อดทนต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม ไม่ใช่เพียงแค่การละทิ้งอาหาร เครื่องดื่ม และสิ่งอื่นๆ ที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสีย ด้วยเหตุนี้ จึงมีรายงานที่ถูกต้องจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ว่าท่านได้กล่าวว่า:

«الصِّيَامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ وَلَا يَصْخَبْ، فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ».

"การถือศีลอดเป็นเกราะป้องกัน ดังนั้น เมื่อเป็นวันถือศีลอดของคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้า เขาจงอย่าพูดจาหยาบคายและอย่าโวยวาย และหากมีผู้ใดมาด่าทอเขาหรือต่อสู้กับเขา ก็ให้เขากล่าวว่า: “แท้จริงฉันเป็นผู้ถือศีลอด". มีหะดีษที่ถูกต้อง จากที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالعَمَلَ بِهِ وَالجَهْلَ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ».

"ผู้ใดที่ไม่ละเว้นการกล่าวเท็จ การปฏิบัติตามคำเท็จนั้น และการกระทำที่โง่เขลา อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงมีความประสงค์ในการ

ที่เขาจะละทิ้งอาหารและเครื่องดื่มของเขา". ดังนั้น จึงเป็นที่ทราบกันจากหลักฐานเหล่านี้และอื่นๆ ว่า สิ่งที่จำเป็นสำหรับผู้ถือศีลอดคือการเฝ้าระวังจากทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม และการรักษาทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบังคับ ด้วยเหตุนั้น จึงเป็นที่หวังได้ว่าเขาจะได้รับการอภัยโทษ การปลดปล่อยให้พ้นจากไฟนรก และการตอบรับการถือศีลอดและการละหมาดในยามค่ำคืน

และมีบางประการที่คนบางคนอาจยังไม่ทราบ ดังนี้:

ประการหนึ่งคือ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องถือศีลอดด้วยความศรัทธามั่นและหวังในการตอบแทน ไม่ใช่เพื่อการโอ้อวดและชื่อเสียง ไม่ใช่การทำตามอย่างผู้คน หรือตามครอบครัวของเขา หรือคนในบ้านเมืองของเขา แต่สิ่งที่จำเป็นสำหรับเขาก็คือ สิ่งที่ผลักดันให้เขาถือศีลอดนั้นจะต้องเป็นการศรัทธาของเขาที่ว่าอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้เป็นศาสนกิจบังคับแก่เขา และการหวังในผลตอบแทน ณ ที่พระผู้อภิบาลของเขา และเช่นเดียวกันกับการยืนละหมาดในค่ำคืนเดือนเราะมะฎอน มุสลิมก็จำเป็นต้องปฏิบัติด้วยความศรัทธามั่นและหวังในการตอบแทน ไม่ใช่ด้วยเหตุผลอื่นใด ด้วยเหตุนี้ ท่านนบี อะลัยฮิซเสาะลาตุ วัสสะลาม จึงได้กล่าวว่า:

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ القَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

"ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา และผู้ใดยืนละหมาดในเดือนเราะมะฎอนด้วยความ

ศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา และผู้ใดยืนละหมาดในค่ำคืนลัยละตุ้ลก็อดรฺด้วยความศรัทธามั่นและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา".

และส่วนหนึ่งจากเรื่องที่บทบัญญัติของมันอาจไม่เป็นที่ประจักษ์สำหรับบางคน คือสิ่งที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ถือศีลอด เช่น บาดแผล, เลือดกำเดา, หรือการอาเจียน, หรือการที่น้ำหรือน้ำมันเบนซินไหลเข้าลำคอโดยมิได้ตั้งใจ ซึ่งเรื่องราวทั้งหมดนี้ไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย แต่ผู้ที่เจตนาทำให้อาเจียน การถือศีลอดของเขาย่อมเสียไป ด้วยคำกล่าวของท่านนบีที่ว่า:

«مَنْ ذَرَعَهُ القَيْءُ فَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ، وَمَنِ اسْتَقَاءَ فَعَلَيْهِ القَضَاءُ».

"ผู้ใดที่อาเจียนโดยไม่ตั้งใจ ก็ไม่จำเป็นต้องชดใช้ (วันถือศีลอด) และผู้ใดที่จงใจทำให้อาเจียน ก็ให้เขาชดใช้ (วันถือศีลอด)".

และส่วนหนึ่งคือ: สิ่งที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ถือศีลอดจากการประวิงเวลาการอาบน้ำญะนาบะฮ์ไปจนถึงหลังเวลาศุบฮ์ และสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงบางคนจากการประวิงเวลาการอาบน้ำชำระเลือดประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดไปจนถึงหลังเวลาศุบฮ์ เมื่อนางเห็นว่าตนเองสะอาดแล้วก่อนเวลาศุบฮ์ ดังนั้นจำเป็นที่นางจะต้องถือศีลอด และไม่มีข้อห้ามใดๆ ในการที่นางจะประวิงเวลาการอาบน้ำไปจนถึงหลังเวลาศุบฮ์ แต่นางจะประวิงเวลาไปจนถึงดวงอาทิตย์ขึ้นไม่ได้ ทว่าวาญิบสำหรับนางที่จะต้องอาบน้ำและละหมาดฟัจร์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น ในทำนองเดียวกัน ผู้ที่มีญุนุบไม่มีสิทธิ์ที่จะชักช้าในการอาบน้ำไปจนกระทั่

งหลังดวงอาทิตย์ขึ้น แต่ทว่าวาญิบสำหรับเขาที่จะต้องอาบน้ำและละหมาดฟัจร์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น และวาญิบสำหรับผู้ชายที่จะต้องรีบเร่งในเรื่องดังกล่าว เพื่อที่เขาจะได้ทันละหมาดฟัจร์พร้อมกับญะมาอะฮ์

และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ไม่ได้ทำให้การถือศีลอดเสีย คือ การตรวจเลือด และการฉีดยาที่ไม่ได้มีเจตนาเพื่อบำรุงร่างกาย แต่การเลื่อนสิ่งดังกล่าวไปทำในเวลากลางคืนนั้นย่อมดีกว่าและรอบคอบกว่าหากทำได้โดยสะดวก เนื่องจากคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

«دَعْ مَا يَرِيبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيبُكَ».

"เจ้าจงละทิ้งสิ่งที่ทำให้เจ้าคลุมเครือ แล้วไปยึดเอาสิ่งที่มิได้ทำให้เจ้าคลุมเครือ".

และคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ที่ว่า:

«مَنِ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ فَقَدِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ».

"ผู้ใดที่ระวังสิ่งที่คลุมเครือ แท้จริงเขาได้รักษาศาสนาและเกียรติยศของเขาให้บริสุทธิ์แล้ว".

และหนึ่งในเรื่องที่บทบัญญัติของมันยังคงไม่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้คนบางส่วนคือ: การไม่มีความสงบนิ่งในการละหมาด ไม่ว่าจะเป็นละหมาดฟัรฎูหรือละหมาดสุนัต และมีหะดีษที่เศาะฮีหฺหลายบทจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสงบนิ่งนั้นเป็นรุ่ก่น (องค์ประกอบหลัก) ประการหนึ่งของการละหมาดที่การละหมาดจะใช้ไม่ได้หากปราศจากมัน ซึ่งมันก็คือการหยุดนิ่งในการละหมาด การมีส

มาธิ และการไม่รีบเร่ง จนกระทั่งทุกข้อกระดูกกลับเข้าสู่ที่ของมัน และผู้คนจำนวนมากในเดือนเราะมะฎอนได้ละหมาดตะรอวีหฺ เป็นการละหมาดที่พวกเขาไม่เข้าใจและไม่มีความสงบนิ่งในการละหมาด แต่ทว่าพวกเขากลับรีบเร่งเสมือนไก่จิก และการละหมาดในลักษณะนี้ถือเป็นโมฆะ ส่วนผู้ที่กระทำนั้นย่อมมีบาปและไม่ได้รับผลบุญ

และหนึ่งในเรื่องที่บทบัญญัติของมันยังคงไม่เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้คนบางส่วนคือ: บางคนคิดว่าการละหมาดตะรอวีหฺไม่อนุญาตให้น้อยกว่ายี่สิบร็อกอะฮ์ และบางคนคิดว่าไม่อนุญาตให้ละหมาดเกินสิบเอ็ดหรือสิบสามร็อกอะฮ์ ทั้งหมดนี้เป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นความผิดพลาดที่ขัดแย้งกับหลักฐานอีกด้วย

เพราะได้มีหะดีษที่เศาะฮีหฺจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้ชี้ให้เห็นว่าการละหมาดตอนกลางคืนนั้นเป็นเรื่องที่เปิดกว้าง ไม่ได้มีขีดจำกัดที่ตายตัวซึ่งจะละเมิดไม่ได้ แต่ทว่ามีหลักฐานยืนยันจากท่าน ﷺ ว่าท่านเคยละหมาดในยามค่ำคืนสิบเอ็ดร็อกอะฮ์ และบางครั้งก็ละหมาดสิบสามร็อกอะฮ์ และบางครั้งก็ละหมาดน้อยกว่านั้น ทั้งในเดือนรอมฎอนและนอกเดือนรอมฎอน และเมื่อท่านถูกถามเกี่ยวกับการละหมาดตอนกลางคืน ท่านกล่าวว่า:

«مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ صَلَّى رَكْعَةً وَاحِدَةً تُوتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى».

"ทีละสองร็อกอะฮ์ ทีละสองร็อกอะฮ์ หากคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกเจ้าเกรงว่ารุ่งอรุณจะมาถึง ก็จงละหมาดหนึ่งร็อกอะฮ์

โดยเป็นการละหมาดวิติร(คี่) สำหรับละหมาดที่ผ่านมา". หะดีษบทนี้เป็นที่เห็นพ้องต้องกันว่าถูกต้อง

และไม่ได้มีการกำหนดจำนวนร็อกอะฮ์ที่เจาะจงไว้ ไม่ว่าจะในเดือนเราะมะฎอนหรือเดือนอื่นๆ ด้วยเหตุนี้ บรรดาเศาะฮาบะฮ์ในสมัยของท่านอุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ จึงได้ละหมาดในบางครั้งยี่สิบสามร็อกอะฮ์ และในบางครั้งก็สิบเอ็ดร็อกอะฮ์ ซึ่งทั้งหมดนั้นมีหลักฐานยืนยันมาจากท่านอุมัรฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ในสมัยของท่าน

ชาวสะลัฟบางท่านเคยละหมาดในเดือนเราะมะฎอนสามสิบหกร็อกอะฮ์ และละหมาดวิตรฺสามร็อกอะฮ์ และบางท่านละหมาดสี่สิบเอ็ดร็อกอะฮ์ ซึ่งชัยคุลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮ์ และปราชญ์ท่านอื่นๆ ได้กล่าวถึงเรื่องนี้จากพวกเขา ดังที่ท่าน เราะหิมะฮุลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เปิดกว้าง และท่านยังได้กล่าวอีกว่า ทางที่ดีสำหรับผู้ที่ยืดการอ่าน การรุกูอ์ และการสุญูดยาวนานนั้น ให้ลดจำนวนร็อกอะฮ์ลง ส่วนผู้ที่ทำให้การอ่าน การรุกูอ์ และการสุญูดสั้นลง ก็ให้เพิ่มจำนวนร็อกอะฮ์ นี่คือความหมายในคำพูดของท่าน เราะหิมะฮุลลอฮ์

ผู้ใดที่พินิจพิจารณาในสุนนะฮ์ของท่าน ﷺ ก็จะทราบว่า สิ่งที่ประเสริฐที่สุดในเรื่องนี้ทั้งหมดคือการละหมาดสิบเอ็ดร็อกอะฮ์ หรือสิบสามร็อกอะฮ์ ทั้งในเดือนเราะมะฎอนและนอกเดือนเราะมะฎอน เนื่องจากเป็นจำนวนที่สอดคล้องกับการปฏิบัติของท่านนบี ﷺ เป็นส่วนใหญ่ และเพราะเป็นการง่ายต่อผู้ละหมาด และใกล้เคียงกับการมีคุชูอ์และความสงบนิ่งมากกว่า ส่วนผู้ที่เพิ่มมากกว่านั้นก็ไม่มีข้อห้ามและไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

และที่ดีที่สุดสำหรับผู้ที่ร่วมละหมาดกิยามรอมฎอนกับอิหม่าม คือการไม่กลับออกไปจนกว่าอิหม่ามจะเสร็จสิ้น ดังคำกล่าวของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

«إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا قَامَ مَعَ الإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ قِيَامَ لَيْلَةٍ».

"แท้จริงแล้ว เมื่อคนคนหนึ่งยืนละหมาดพร้อมกับอิมามจนกระทั่งอิมามเสร็จสิ้น อัลลอฮ์จะทรงบันทึกการยืนละหมาดตลอดทั้งคืนให้แก่เขา".

และส่งเสริมสำหรับมุสลิมทุกคนให้ขยันหมั่นเพียรในการประกอบศาสนกิจประเภทต่างๆ ในเดือนอันจำเริญนี้ อันได้แก่ การละหมาดนาฟิละฮ์, การอ่านอัลกุรอานด้วยการพินิจพิจารณาและไตร่ตรอง, และการกล่าวตัสบีห์ ตะห์ลีล การสรรเสริญ การตักบีร และการขออภัยโทษให้มาก, การขอดุอาอ์ตามบทบัญญัติ, การสั่งใช้ให้ทำความดีและห้ามปรามจากความชั่ว, การเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์, การช่วยเหลือปลอบใจคนยากจนและผู้ขัดสน, การขยันหมั่นเพียรในการทำความดีต่อบิดามารดา, การเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติ, การให้เกียรติเพื่อนบ้าน, การเยี่ยมเยียนผู้ป่วย และคุณงามความดีประเภทอื่นๆ; ดังปรากฏในคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ในหะดีษบทก่อนหน้านี้:

«يَنْظُرُ اللهُ إِلَى تَنَافُسِكُمْ فِيهِ، فَيُبَاهِي بِكُمْ مَلَائِكَتَهُ؛ فَأَرُوا اللهَ مِنْ أَنْفُسِكُمْ خَيْرًا، فَإِنَّ الشَّقِيَّ مَنْ حُرِمَ فِيهِ رَحْمَةَ اللهِ».

"อัลลอฮ์จะทรงมองดูการแข่งขันกันทำความดีของพวกท่านในเดือนนี้ แล้วพระองค์จะทรงโอ้อวดพวกท่านต่อหน้าเหล่ามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ ดังนั้น พวกท่านจงแสดงความดีงามจากตัวของพวกท่านให้อัลลอฮ์ได้เห็นเถิด เพราะแท้จริงแล้ว

ผู้ที่อับโชคนั้นคือผู้ที่ไม่ได้รับความเมตตาของอัลลอฮ์ในเดือนนี้".

และดังที่มีรายงานจากท่าน โดยที่ท่านนบี อลัยฮิเศาะลาตุวัสสลาม กล่าวว่า:

«مَنْ تَقَرَّبَ فِيهِ بِخَصْلَةٍ مِنْ خِصَالِ الخَيْرِ كَانَ كَمَنْ أَدَّى فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ، وَمَنْ أَدَّى فِيهِ فَرِيضَةً كَانَ كَمَنْ أَدَّى سَبْعِينَ فَرِيضَةً فِيمَا سِوَاهُ».

"ผู้ใดที่ทำความดีที่เป็นภาคสมัครใจประการหนึ่งในช่วงนั้น ก็เสมือนกับผู้ที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับประการหนึ่งในเวลาอื่น และผู้ใดที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับประการหนึ่งในช่วงนั้น ก็เสมือนกับผู้ที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจภาคบังคับถึงเจ็ดสิบเท่าในเวลาอื่น".

และคำกล่าวของท่านนบี อลัยฮิเศาะลาตุวัสสลาม ในหะดีษเศาะฮีหฺ ที่ว่า:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً، أَوْ قَالَ: حَجَّةً مَعِي».

"การทำอุมเราะฮฺในเดือนรอมฎอนนั้นมีผลบุญเท่ากับการประกอบพิธีฮัจญ์ หรือเท่ากับการประกอบพิธีฮัจญ์พร้อมกับฉัน".

และมีหะดีษและรายงานต่างๆ อีกมากมายที่บ่งบอกถึงการแข่งขันกันในกระทำความดีประเภทต่างๆ ในเดือนอันประเสริฐนี้

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดประทานความสำเร็จแก่เราและบรรดามุสลิมทั้งมวลในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย และโปรดทรงตอบรับการถือศีลอดและการละหมาดยามค่ำคืนของเรา และโปรดปรับปรุงแก้ไขสภาพการณ์ของเราให้ดีงาม และโปรด

ทรงคุ้มครองเราทั้งมวลให้พ้นจากบรรดาฟิตนะฮ์ที่ทำให้หลงผิด อีกทั้งเรายังวิงวอนขอต่อพระองค์ ผู้ทรงมหาบริสุทธิ์ ให้ทรงปรับปรุงแก้ไขบรรดาผู้นำมุสลิม และโปรดทรงรวมพวกเขาให้เป็นปึกแผ่นอยู่บนสัจธรรม แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงดูแลในเรื่องนั้น และทรงอำนาจกระทำสิ่งนั้นได้

ขอสันติสุข ความจำเริญและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงประสบแด่พวกท่าน

❋❋❋

สารบัญ

บทความสั้น 2 เรื่อง ว่าด้วยซะกาตและการถือศีลอด 2
บทความที่ : 1 2
ว่าด้วยประเด็นสำคัญเกี่ยวกับซะกาต.....2
บทความที่ : 2 14
ว่าด้วยประเด็นเกี่ยวกับความประเสริฐของการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนและการละหมาดในยามค่ำคืน
พร้อมกับการชี้แจงถึงบทบัญญัติสำคัญที่อาจจะยังคลุมเครือสำหรับบางคน.....14

❋❋❋

th418v2.0 - 10/11/2026

حرمين

رئاسة الشؤون الدينية بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and the Prophet's Mosque in languages

